VIII. évfolyam. Celldömölk 1912 november 24. 47. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP.

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona,
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön.
Ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Világtörténeti eset.

A világtörténelem évezredeiben gyakran ismétlődő tragédia (gyászos eset) játszódik le a Keleten: bomlik, foszlik egy ország, amely hajdan nagy hatalmával rettegésbe tartotta az egész keresztény világot.

Ereje, hatalma egyre fogyott. De bár ereje még ma is, amikor már enyészet marja szervezetét, eléggé tekintélyes, hatalma szinte eltörpült.

Nemrégiben Kinát fenyegette hasonló veszedelem; de ott nemcsak fölismerték a modern szellemet, hanem érvényt is tudtak neki szerezni. Fölülemelkedtek a több ezer éves vallás hagyományos félszegségein, bátor lélekkel, szinte emberfölötti munkával sikerült kilubickolniok abból a maradiságból, amely életnek csak azt ismerte el, ami a hires, időközben .már lerombolt kinai falakon belül folyik.

Törökország, az európai államok szomszéda, sem maradhatott érzéketlen e szellemmel szemben, ott is akadtak reorganizátorok (újra szervezők), akik halomra döntvén a vallásnak ama bástyáit, amelyek az állam egészséges fejlődésének utját állták, meg akarták vetni a jelen korba illeszkedő alkotmány alapját. Nem sikerült nekik. Nem sikerült, mert munkájoknak nem készitették elő eléggé gondosan a talajt s nem sikerült, mert a »Korán«-ba (a törökök szentkönyve) vetett fanatizmus a török népben erősebbnek bizonyult a létfentartás ösztönénél. Pedig nem a Koránban rejlő nagy igazságokat, az abba lefektetett nemes alapelveket kellett volna leküzdeni, csak egyes kicsinyes tételeket, amiknek lehet, hogy még Mohamed próféta korában jogosultságuk volt, de ma már csak kerékkötői a szabad fejlődésnek. A végzetes hiba tehát az volt, hogy a derék mozlimok nem voltak kiábrándithatók ama hitökből, hogy évszázadok nem tünhetnek nyomtalanul, nagy fölforgató változások nélkül

Ám igazságtalanság volna a török birodalom bomlásának okát egyedül a vallási fanatizmusban keresni. S ha más kárán akarunk tanulni, ha okulni akarunk abból a katasztrófából, mely most az egykor hatalmas Törökországot éri: akkor a baj egyéb okait kell fürkésznünk. És ezeket nem nehéz megtalálni.

Évtizedek óta gyalázatosak voltak a közviszonyok Törökországban. A közigazgatás korrupt és erélytelen, hadserege és pénzügyei elhanyagoltak voltak. Ami pedig leginkább siettette a romlást, az nyomorult közgazdasági helyzete volt.

Mert a mai állam ereje nem a hadsereg. A hadsereg csak képviseli az erőt, maga az erő azokban az anyagi forrásokban rejlik, melyeket az államnak sikerül megszerezni. Az a hires kijelentés, hogy »háboruhoz három dolog kell: »pénz, pénz és ismét pénz«, hiven jellemzi az imént állitottak igazságát. A közgazdaságilag dezolált Törökország ereje fogyott, hatalma pedig megcsökkent nem azért, mintha hadserege gyáva lett volna, hanem azért, mert hadseregének föntartásához, élelmezéséhez és elegendő vasutépitéséhez nem volt elég pénze. Ennek a betegségnek bacillusai rontották meg szervezetét, még mielőtt a kül ellenség mért volna reá soha ki nem heverhető — csapást.

Ennek a betegségnek csiráit nálunk is lehet észlelni. Pénzforrásaink a rossz közgazdasági viszonyaink következtében

A szép Julia.

A faluban éldegél egy öreg ember, elhagyottan, nincs senkije, a szomszédok jószivüsége tartja csak fenn. — Valamikor jobb, szebb napjai lehettek, most azonban a bánat és megpróbáltatás nehéz napjait éli.

Minden este kimegy a falu végére elmélázva tekint a messzeségbe, kebléből keserü sóhaj tör ki:

— Mikor jössz már haza kedves gyermekem . . . édes Juliskám? mikor jössz már vigasztalni ősz apádat? . . . Fáradtan leül az ut szélére, fejét kezébe temeti és zo og, keservesen zokog . . .

De hogy is ne sirna szegény öreg ember; volt neki szép családja, jó gyermekei s most öregségére a falu nyakán kell elődnie, nincs senkije, nincs támasza. Hova lettek gyermekei, miért nincsenek mellette? Miért? mert két fia közül az egyiket egy sulyos betegség ragadta el szerettei köréből, a másikat pedig egy szerencsétlenség érte.

András a második fiu, a falu legszebb és legerősebb legénye társaival egy téli napon az erdőre ment fát dönteni, de szerencsétlenségükre, mert mikor a fa már alá volt ásva, oly hirtelen dőlt, hogy a menekülni akaró Andrást maga alá temette.

Ily csapásra meg kell, hogy törjön egy szerető szülő szive. Gyermekének halálát nemsokára követte feleségének halála is. Szegény anya nem tudta elviselni fiának elvesztét s vágyódott a jobb hazába fiai után.

Most már csak maga maradt a szegény öreg ember. Maga, pedig volt még egy leánya is. De ez hol van? Hol? nyugszik valahol a tenger fenekén, hideg sirjában. De szegény apa ezt nem tudja, most is azt hiszi, hogy leánya Amerikában van; azért megy nap-nap utan a falu végére, hogy a munkáról hazatérőktől megkérdezze, hogy leánya nem jön-e.

Megkondul az est harang, a munkások vig danája elhallgat, a vigságot néma csend váltja fel. Gábor bátya is — ő volt a boldogtalan apa — kálapjához nyul, leveszi, könnybelábadt szemeit az ég felé emeli, elrebegi esti imáját, azután imát mond szeretteiért, leánya hazatéréért . . . Mikor leányára gondolva imájába kezd, ismét elfogja a görcsös zokogás, imája könnybe ful, zokog keservesen.

— Miért nem jössz már kedves gyermekem, nem gondolsz már apádra, hisz mily epedve várlak? . . .

Jönne a szegény gyermek, de ő nem jöhet.

A hazatérők meglatják a megtört öreget, szeretettel veszik körül, csititgatják, hogy ne sirjon, hisz megjön a Julis, epen ma irt levelet, még a postán van, csak érte kell menni. Az öreg a levél hallatára örömmel indul velük haza, szive boldogabban ver.

— Hát mégis él gyermekem, mégis gondol rám?

A póstán egy levelet adnak neki, szegény irástudatlan elhiszi, hogy leánya küldte neki, boldogan szoritja szivére a kedves sorokat, hányszor, de hányszor elolvastatja ma-

bedugultak és helyzetünk mind komorabbá válik. S most, mikor a közgazdasági elgyöngülés végzetes hatását másnak a kárán szemlélhetjük: legfőbb ideje, hogy minden gondunkat, minden erőnket közgazdaságunk erősitésére forditsuk, még mielőtt a gondatlanság okozta kár pótolhatlan lenne.

Sajnos, sok egyéb aj-bajunk között minálunk folyton a kultura fejlődését is meggátló örökös pártpolitika foglalkoztatja szegény magyar nemzetünket, pedig, mint egy kiváló államférfiu épen e napokban mondta, »nagy dolgok fognak itt történni, nagy fordulatok vannak a küszöbön, melyeknek nem lenne szabad végbemenni nálunk, a mi döntő szavunk, a mi latbavetett érdekeink és akaratunk nélkül.« Mi lesz, ha akaratunk és érdekünk ellen fognak végbemenni? Kit fogunk okolni? Mivel fogunk vigasztalódni?

Erre nálunk senki sem tud válaszolni, mert komolyan senki sem törődik vele. Mert Magyarország multja el van feledve, jövője csak a mi hóbortos álmunk. Nagysága a hazafiakat nem izgatja, mert senki sem gondolkozik évszázadokra, hanem mindenki mától holnapra . . .

Krónika.

Megdöbbentő eseteket hoz hirül a balkáni háboru borzalmairól a B. H., amelynek ha csak fele volna is igaz, az emberben a vér löllázad. Az állati vadságról a tudósító a következőket irja:

Több izben irtunk már azokról a kegyetlenségekről, amelyeket az egyes hadviselő felek ellenfeleikkel szemben elkövettek, miközben teljesen megfeledkeztek minden humánus érzelemről és arról, hogy ma már nem a középkorban, hanem a huszadik században élünk.

A szerb hadseregről az a hir érkezett, hogy az utóbbi napokban területi akadályok miatt nem tud a tengerpart felé előrehaladni. Most azonban egy Durrazóból hozzánk érkezett tudósitás azt mondja, hogy e késlekedés oka nem az ut járhatatlansága, hanem az, hogy a szerb csapatoknak egészen más dolguk van, mint az előrenyomulás.

Ausztria és Magyarországnak, valamint Olaszországnak tudvalevően az a határozott kivánsaguk, hogy Albánia önálló állam legyen és a szerb érdekszférából kikapcsoltassék. Belgrádban jól tudják, hogy e kivánságnak érvényességét is szerez a monarchia. A szerb csapatoknak tehát most az a törekvése, hogy egész Albánia embertől és vagyontól kipusztitott terület legyen. Nem harc folyik tehát most ott lent, hanem tisztára embermészárlás és községek, helységek elpusztitása.

E tudósitás szerint ezrivel feküsznek legyilkolt, agyonlőtt asszonyok, gyermekek hullái szanaszét. A férfiak, akik el tudtak menekülni, az erdők sürüségeiben rejtőzködnek, de télviz idején és táplalék hiján el is pusztulnak ott. Ha a szerb katonák egy albán községbe jönnek, felszólitják a lakosságot fegyvereik átadására, amit a megriadt lakosság meg is tesz. Mihelyt azonban a fegyvereket elszedték, kezdődik a mészárlás. Senkinek kegyelmet nem adnak.

De másrészről is jön panasz a szerb katonák irtózatos kegyetlenkedéseiről. Egy német orvos, aki a minap lentjárt Belgrádban és az ott megsebesült arnótákkal beszélgetett, borzalmas részleteket mond el, amit neki ezek az immár hazátlan arnóták elpanaszoltak. Az, hogy ártatlan asszonyokat, gyermekeket leöldösnek, még semmi, de eleven embereket dobálnak gödrökbe a halottak közé, akikre azután petroleumot öntenek és elégetnek a halottakkal egyetemben.

Erzsébet.

Lombhullató őszön a természet gyászol;
Mesét mond a lassu, néma hervadásról.
Az erdő but lehel, a mező bánatot . . .
Lombhullató őszön van a te névnapod:
Asszonyunk, Erzsébet.

Amennyi bú csak van, amennyi fájdalom;
Elárasztja lelkünk ezen a gyásznapon,
Ami virág még van, mind elvisszük néked;
Ami könnyünk még van, mind elsirjuk érted:
Asszonyunk, Erzsébet.

Ugy-e, hogy látsz minket? Ugy-e megérezed
Ezt az odaadó, igaz szeretetet?
Ugy-e hallod imánk, amelyben zokogva,
Esdve kérünk áldást a te szent porodra:
Asszonyunk, Erzsébet!? . . .

FARKAS IMRE.

HIREK.

Városi ügyek. Folyó hó 18-án délelőtt városunk tanácstermében közgyülést tartott a képviselőtestület, melyen több nevezetes inditvány között a hatósági mészárszék ügye is tárgyalás alá került. Ebben ugy határozott a közgyülés, hogy, miután a mészárosok és hentesek a próbavágatás megejtése után, ha nem is a próbavágás eredményéhez mérten, de legalább elfogadhatólag leszállitották a hus árát, a hatósági mészárszék felállitását egyelőre függőben tartja. Ha azonban az illető iparosok a felemelés tekintetében követett maról-holnapra való ingadozást és mértéknélküliséget továbbra is gyakorlatba vennék, vagyis ha a mostani leszállitott husárakat ismét felemelnék, a mészárszéket azonnal felállitja. Ezen fontos ügyben okos határozaton kivül különös jelentőségü a napirenden volt uj utcanyitás kérdése.

gának. Zokog ismét, de most már nem a fájdalom, hanem az öröm csalja szemébe a könnyeket.

Elmondom most már az öreg Gábor bácsi szomoruságának okát, elmondom, hogy miért nem jöhet haza a szép Julis.

* * *

Gábor bácsinak volt egy szép leánya is. A faluban csak szép Julisnak hivták. De ő nemcsak szép, hanem szorgos leány is volt. Vetekedtek is érte a faluban; annyi kérője volt, hogy egy gazdag leánynak sem lehetne több. Pedig ő csak egy szegény leány volt, aki keze munkájával kereste kenyerét. Volt is csodálkozás, mikor a gazdag kérőket elutasitva, egy szegény legénynek nyujtotta kezét. A választás a szülőknek is tetszett, mert tudták, hogy a gazdagság nem boldogit. Nagy Jóska szegény, de annál tisztességesebb legény volt. A házasság hamar meg is történt s most már kettőzött szorgalommal láttak neki munkának. Fáradoztak hajnaltól estéig, hogy a megélhetést biztositsák. Néhány évi szorgalmas dolog után egy kis pénzt gyüjtöttek, amelylyel aztán Jóska elhatározta, hogy kimegy Amerikába szerencsét próbálni. A szülők ellenezték, de a jó hirek, melyek akkor szállingóztak, elvették eszét és szándéka megmásithatatlan volt. Végre beleegyeztek távozásába, de Julis, mint hü feleség nem akarta urát elhagyni, ő is vele ment a vad idegenbe.

A szerencse ott is kedvezett nekik; a férj hamar munkához jutott, egy bányában kapott jó pénzért alkalmazást. Mig a férj a sötét tárnákban dolgozott, Julis odahaza mosásból keresett egy kis pénzt. Mikor már egy évig kinn voltak, annyira mentek, hogy a szülőknek néhány dollárt tudtak haza küldeni. Időközben Julis egy gyermekkel ajándékozta meg férjét. A gyermek születése kimondhatatlan örömöt szerzett, hisz most már családjuk van, most nemcsak a maguk, hanem gyermekük jövőjére is kell gondolni. Becézgették, szerették a kis apróságot. Az igazi boldogság csak akkor szállt a házra.

Jóska szorgalmával annyira vitte, hogy a felügyelők is tisztelettel emlegették, mint a bánya legszorgalmasabb munkását.

Igy teltek, multak az évek, már négy éve voltak kint az uj hazában, a kis gyermek már három éves volt. Boldogsággal, örömmel nézték gyermeküket, tanitották imádkozni s a csöppség mosolyogva mondta utánuk az imát a hazáért, a szülőkért. Mily szép és megható családi kép volt, mikor a kis gyermek, aki még azt sem tudja mi a haza s máris a hazáért imádkozik! Az ily szivek tanulják meg önzetlenül szeretni a hazát!

Boldogok voltak odakint, de azért vágytak vissza a Duna, Tisza partjára, ők is tudták, hogy mindenhol jó, de jobb otthon!

5 évi szorgalmas munka után olyan vagyonkát szereztek, hogy abból odahaza szépen megélhetnének. Elhatározták tehát, hogy a legközelebbi tavasszal bucsut mondanak Amerikának.

Ámde ember tervez, Isten végez.

A boldog napokra hirtelen szomoru idők

A képviselotestület, tekintettel a kérdés nagy fontosságára, nem tartotta az ötletszerűleg előrántott, kellőleg elő nem készitett és meg nem fontolt ügyben a határozathozatalt opportunusnak. Ugy határozott tehát, hogy az egy uj gyülés tárgysorozatába vétessék fel, amikor a képviselotestület a helyszinen személyesen is meggyőzodik a terv mibenlétéről. Ennél a kérdésnél lehetetlen az első pillanatban is meg nem látni azt a tervtelenséget és vetkes felületességet, amit a város az utcanyitások tekintetében eddig követett. Ez egy teljesen lehetetlen terv, mely a város fejlesztését abszurd irányba terelné, miért is nagyon helyes az a körültekintés, amellyel a képviselőtestület ebben a kérdésben eljárt. Nézetünket ebben a nagyon fontos közérdekü dologban lapunk jövő számában fogjuk körülményesebben kifejteni. — A nemesdömölki vizállásos területet tudvalevőleg a község elárverezte. Az árverés ellen felebbezés adatott be, amit azonban felebbező visszavont. Ugyhisszük, hogy a kérdéses ingatlan értékesitése még korai volt és igen valószinu, hogy a község ezen lépésének káros volta utóbb sajnosan fog beigazolódni.

Jönnek a szinészek. Radó Béla jól szervezett szintársulata most fejezte be Körmenden egy hónapos szezonját. Ez a hosszu idő élő bizonyitéka annak, hogy Radóékat a körmendi közönség meleg pártfogásban részesitette és hogy ezt tette azért, mert az erősen organizált, jól összeválogatott erőkből álló társulat a legujabb darabokat mutatta be a ma már nagy igényeket támasztó publikumnak. Radó most hozzánk iparkodik. Jóslásokba nem bocsátkozhatunk, mert a mi közönségünk különféle behatások alatt áll. Néha kerüli a szinházat azért, mert nem üti meg a társulat azt a mértéket, amely az ő igényeit kielégiti, máskor pedig azért tartja távol magát a szinháztól, mert a domináló drágaság és nehéz megélhetési viszonyok más irányba terelik figyelmét. Hogy most mit rejteget a közeljövő Radóék számára nálunk, még rejtély. Mi reméljük, hogy sikerre vezet e merész vállalat. Mert szinészeknek hozzánk jönni, merész vállalat. Mint halljuk, a legujabb darabokkal jön a társulat és pedig olyanokkal, melyek a fővárosi szinpadokon nagy sikereket áraltak. A műsor a következő darabokat öleli fel: Éva, Tengerész Kató, Limonadé ezredes stb. Ezek mindegyike oly produktumai a szinműirodalomnak, miket még nem volt szerencsénk a czelldömölki szinpadon látni. Dobos Armand társulati titkár a napokban kezdi meg a bérletgyüjtést. Hogy ez eredményes lesz, kétségtelennek tartjuk, mert a hosszu téli estéket közönségünk csakis a szinházban tudja kellemesen eltölteni.

Pör a macesz-csinálo gép miatt. A rohonczi izr. orth. hitközség ez év január havában egy laskakészitő masinát adott el a nagysimonyi hitközségnek, melyről azonban kiderült, hogy nem használható és igy a vevő hitközség nem is fizette ki a vételárat, hanem az eladók rendelkezésére bocsátotta. Ebből aztán pör keletkezett, melynek első jelenete a czelldömölki járásbiróságnál játszódott le. A biróság, tekintettel a szakértők vallomására, mely igazolta a gép hasznavehetetlenségét, a nagysimonyiak javára itélkezett. A rohonciak erre felebbeztek. A szombathelyi kir. törvényszék felebbezési tanácsa tegnapelőtt tárgyalta az ügyet és a czelldömölki járásbiróság itéletét helybenhagyta.

[illegible] nap. nov. hó 25-én d. e. 9 és fél órakor és folytatva Szombathelyen tartja évuegyedes rendes közgyülését, melynek tárgysorozatán 125 ügy van. E tárgyak között azonban nagyobb fontosságu alig fordul elő, azért a közgyülés is előreláthatóan a megszokott formaszerűséggel folyik le. Mégis kiemelünk néhány, bennünket talán némileg érdeklő tárgyat: 1. Alispáni jelentés. 2. A törvényhatóságnak f. é. végével kilépő tagjai helyébe 1915. évig tartó megbizatással öt tag választása. 3. Az igazoló választmány öt tagjának választása. 6. Az 1913. évi fősorozásra és az utósorozásokra helyettes elnökök és helyettes tiszti orvosok kijelölése. 7. A községi számadásokra a számadást vezető elnökök kiküldése. 14. Barsmegyének átirata a községi és körjegyzőknek a magánmunkálatok teljesitése alól való fölmentése és ezek, valamint a segédjegyzők fizetésének megállapitása tárgyában. 21. A vármegyei közpénzeknek 1913. évben történő elhelyezésére pénzintézetek kijelölése. 28. Alispáni előterjesztés a »Vasvármegye területének tüzrendészeti kerületekre való felosztásáról és az ezzel kapcsolatos tüzrendészeti eljárásról« szóló vármegyei szabályrendelet módositása tárgyában. 33. Az alispán előterjesztése a jegyzői magánmunkálatokról alkotott szabályrendelet módositása tárgyában. 36. A törvényhatóság közgyülésében ülés és szavazati joggal biró tisztviselők jegyzékének megállapitása; 46. Csönge és Ostffyassonyfa községeinek határozatai a községbirák fizetésének fölemeléséről. 47. Sárvár nagyközségének határozata a husvizsgáló, valamint a fogyasztási adókezelő fizetésének fölemeléséről. 49 Jánosháza nagyközségének ingatlan ajándekozási ügye. 58. Nagysimonyi körjegyző drágasági pótléka. 57. Kocsis János és társai föllebbezése az egyházaskeszői körjegyzőség községeinek a jegyző drágasági pótlékát megállapitó véghatározata ellen. 58. Izsákfa község határozata a marhalevél kezelési dijak hovaforditásáról. 59. Egyházaskesző, Várkesző és Kemenesszentpéter községeinek szervezési szabályrendelete. 66. Hegyhátgyertyános határozata a nyőgéri körjegyző drágasági pótlékáról. 74. Szergény község ingatlan eladási ügye. 89. Sár község határozata a nevén álló ingatlanoknak az urbéresek javára való átiratása iránt. 90. A hosszuperesztegi segédjegyző fizetésének és lakásbérének kiegészitése. 95. Nyőgér, Bejc, Hegyhátgyertyános és Sótony községeinek határozatai a fogyasztási adó beszedési jutalékának átengedése tárgyában. 96. Kemenesszentmárton ingatlanának eladása. 103. A kisköcsi segédjegyző lakásbére. 110. Néhai Gömbös Géza és neje szegényházi és zárgondozás alapitványa alapitó levelének jóváhagyása. 125. Községi költségvetések és számadások.

Pótköltségvetések 1912. évre a celldömölki járásban: Kemenesmihályfa 2. Kemenessömjén 7 százalék. A sárvári járásban: Gór 41, Gérce 16, Hegyfalu 16, Keményegerszeg 39, Zsédeny 20 százalék.

Mozgósitás észleltetett nemcsak a hadsereg körében, de a házi- és gazdaasszonyok között is, akik most tömegesen sietnek **Sommer Lajos** fűszerkereskedésébe, hogy szükségleteiket az elképzelhető legolcsóbb árban beszerezzék.

Nyiregyházáról irják, hogy a város Otthont létesit az iparosinasoknak, melyet 150.000 K költséggel ugy épitenek meg, hogy valóságos kulturpalota lesz belőle. Ma egy hete tették le az alapkövet a város és vidék értelmiségének jelenlétében. — Andrássy Dénes gróf Kassán a tanitói internátusnak elhunyt felesége emlékére ezer koronát adományozott. Ugyan[illegible] (Gömörvm.) létesitendő tanitói internátus célt jaira egy tizenötezer koronás alapitványt tett le.

---

következtek. A szeretett férj egy bányarobbanás alkalmával életével fizette meg munkáját.

Képzelhető szegény Julis fájdalma, mikor az alig felismerhető férjet megpillantotta. A csapás legszebb reményeit, családi boldogságát szakitotta szét. Hogy férjét elvesztette, szivet ujra megszállta a haza iránti vágy. Egy napon pénzének egy kis részét postára adta, mig a másik részét magához véve, megváltotta a hajójegyet, összeesomagolta ruháit, hogy bucsut mondjon Amerikának. Mielőtt a hajóra ment volna, kiment a temetőbe, elsirta ismét szivének fájdalmát szeretett férje sirhantján. Fájt neki a kedves sirhelyet otthagyni, de fájdalmát leküzdte a hazaszeretet, felszáritotta könnyeit és elindult a hajóra. Érkezét nem tudatta szüleivel, hogy a meglepetés annál édesebb legyen.

A hajon meghuzta magát gyermekével egy [illegible] helyen, vágyódva tekintett a túlsó part felé. Az utasok vidaman töltöttek a napokat, nem gondolt senki sem az elhagyott özveggyel. Mikor nyugalomra tért, elimádkozta kis gyermekével együtt az esti imát, a már jobblétre szenderült férj és apáért, az otthonvalókért és a hazáért.

Az utazás negyedik napján sötét fellegek emelkedtek a láthatáron. A tengerész gyakorlott szeme azonnal észreveszi, hogy minő vihar várható. A felhők láttára az öregebb tengerészek morogtak magukban, mert tudták, hogy ismét lesz egy jó éjszakájuk.

A kapitány kiadta parancsait, hogy a vihar ne találja készületlenül őket. Az utasokat leküldték kabinjaikba, a fedélzeten mindent jól lekötöztek, a matrózok arcán is meglátszott, hogy nem mindennapi viharral állanak szemben.

Az utasok jókedve is alább szállt, mikor látták a sürgés-forgást. Akik már több izben tettek tengeri utat, a viharról kezdtek beszélgetni.

A vihar nem sokáig váratott magára, hamar megérkezett. A villámok cikkáztak, az ég dörgött. A kapitány vezényszava a vihar zugását is tulharsogta. A kormányos erővel markolta meg a kormányt, mert az ügyességére volt most bizva az utasok élete. A hajót, mint parányi diót dobálták a hullámok. Ugy látszott, hogy a hullámok már-már elboritják, de a hajó mint a sirály ismét a habokon táncolt. A kormányos gyakorlott ember volt, szépen vezette a hajót, ő nyugton helyén volt, nem törődött a vihar zugásával, sem a [illegible] átcsapó hullámokkal. Szorosan lekötöztette magát a kormányhoz, hogy a hullámok meg ne ragadhassák. A viharral csak megküzdött volna valahogy a hajó, de egy villámcsapás az árbócot hasitotta ketté. A hajó féloldaltdőlt. Felhangzott a kapitány szava:

— Le az árboccal!

A matrózok négykézláb kusztak az árbochoz, baltáikkal neki estek; néhány ügyes vágás s a hatalmas fa a tengerbe zuhant. A hajó visszanyerte az egyensulyt. Ismét kezdődött a haláltánc a hullámokon. Hiába volt a kormányos minden igyekezete, a hajót magával sodorták a hullámok. Egyszerre csak egy irtózatos roppanás reszkette meg a leve-

Gyuráts Ferenc ev. püspök ma egy hete Kőszegre érkezett, részt vett a locsmándiak elhalt hírneves papjának, Löw Fülöp ev. lelkésznek temetésén, sőt azon oly gyönyörű beszédet mondott, hogy a megjelent nagy közönségre is leírhatatlan mélységes hatást tett. A gyászszertartáson a többek között ott volt Borzsenyi Jenő egyházkerületi felügyelő is. Kőszegről a holttestet Locsmándra, az elhunyt lelkipásztor kedves otthonába nagy kisérettel vitték el, ahol hétfőn délután a családi sírboltba — ugyancsak a püspök közreműködésével — eltemették azt a kiváló papot, aki sohase kereste a kitüntetést, a magasabb állást és rangot, noha annakidején, mint jeles tudós és a külföld előtt is nagy hírben és tekintélyben állott egyházi férfiu számos meghivást kapott díszes állásokra.

Világhírű gyermekorvosok egyhangu véleménye, hogy a gyermekek elismert, legkiválóbb tápszere az elválasztás idejétől kezdve a »Phosphatine Fallières« mert nagyon könnyen emészthető, igen kellemes izű, a fogzást megkönnyíti és biztositja a csontrendszer fejlődését.

A „Budapest" a balkáni háboru közben mindenkinek nélkülözhetetlen, mert minden nap fényképfelvételekkel és térképekkel illusztrálja az eseményeket s ebben páratlanul áll az egész magyar sajtóban. A »Budapest« formára, terjedelemre, tartalomra és irodalmi szinvonalra a legelső lapok sorába emelkedett, de politikai hitvallása a nép : Kossuth Lajos eszméinek megvalósitásáért küzd ma is, mint megindulásától kezdve egész hosszu multján keresztül. Vezető cikkeit Kossuth Ferencel és Szatmári Mór felelős szerkesztővel az élükön, a legkiválóbb ellenzéki publicisták irják. Tárcáit, regényeit országosan ismert irók. Saját levelezői vannak a külföldi városokban és tudósitói minden magyar gócponton. Rendes előfizetői, akik a »Magyarország Nagyasszonyai« czimü nagyszabásu diszmunka harmadik kötetét kapják meg most ujévkor, még abban a kedvezésben is részesülnek, hogy a »Budapest«-et a régi áron kapják meg továbbra is.

Az uj adótörvények. A magyarnak egy kiirthatlan szokása van: nem szeret adót fizetni, Indokolása egyszerű: nem tudom miért, mi alapon kell fizetnem, hát nem is fizetek. Ez pedig nagy baj. Mindenik adózónak a legelemibb érdeke, hogy tudja miért és mily mérvben kell adóznia. Még a multbeli adótörvényeket valahogyan csak megtudták emészteni az ezzel foglalkozó tisztviselők. Az uj törvényeket azonban tán maga a pénzügyminiszter sem igen tudja hiba nélkül alkalmazni. Egy egész sereg paragrafus s az ezek végrehajtására vonatkozó rendelete, labirintusa áll az ember előtt 1913. január 1-étől kezdve. Felette fontos és szinte pótolhatatlan segitőtársa akadt e munkálatok végrehajtásánál azon műben, amelyet rendkivül nehéz munka után Grijnensz György h. pénzügyigazgató, dr. Huszár Pál pénzügyi tanácsos és V. Kneppó Sándor pénzügyminiszteri p. ü. s. titkár állitottak egybe. Nemcsak azért kitünő ez, mert a paragrafusok tárgyai szerint van betürendbe szedve, hanem különösen azért, mert példákkal is ellátták a szerzők. Nemcsak az intézetek, hanem az egyesek, különösen kereskedőknek is okvetlenül szükséges lenne ennek beszerzése.

Halálozás. Muraszombatról irják nekünk, hogy Czifrák János dr., ottani ügyvéd és vármegyei közéletünk egyik előkelő férfiának édes anyja, Czifrák Nep. Jánosné, a szombathelyi Hungária-szálló volt vendéglősének özvegye, 71 éves korában meghalt. Mult szerdán délután temették el.

A Magyarországi Tanitók Országos Szövetsége holnap és holnapután küldöttségileg adja át Budapesten a kormánynak és az országgyülési képviselőknek memorandumukat, amelyben fizetésük és nyugdijügyük rendezését kérik. A küldöttségben részt vesznek: Barabás György, a szombathely-egyházmegyei rk. tanitóegyesület elnöke, Csizmadia Pál, a vasvármegyei általános tanitóegyesület elnöke és még többen vármegyénkből.

Az 1913. évi községi költségelőirányzatok : a celldömölki járásban : Alsómesteri 53, Alsóság 33, Boba 67, Borgáta 28, Czelldömölk 34, Csönge 24, Duka 46, Egyházashetye 45, Egyházaskesző 6, Felsőmesteri 32⁹/₁₀, Izsákfa 41⁶/₁₀, Jánosháza 50, Karakó 23, Keléd 30, Kemeneshőgyész 42, Kemeneskápolna 57, Kemenespálfa 71, Kemenesmihályfa 66, Kemenessömjén 61, Kemenesszentmárton 88, Kemenesszentpéter 67, Kemenesmagasi 46, Kenyeri 39, Kissomlyó 60, Kisköcsk 37, Magyargencs 24, Mersevát 86, Nagyköcsk 49, Nagysimonyi 45, Nemeskeresztur 99, Nemeskocs 60, Ostffyasszonyfa 26, Papóc 32, Rábakecskéd 27. Szentmiklósfa 42. Szergény 50, Tokorcs 88, Várkesző 44, Vönöck 60 százalék. — A *sárvári* járásban: Alsópaty 29, Balozsameggyes 50, Bejc 64, Felsőpaty 52, Hegyhátgyertyános 15, Ikervár 45, Jákfa 49, Rábabogyoszló 46, Rábakovácsi 37. Rábakövesd 55, Sótony 41. Terestyénfa 53 százalék.

Az országgyülést holnap, nov. 25-én, megnyitják. Budapesti tudositónk jelenti, hogy »a szükséges karhatalmi intézkedéseket« most is meg fogják tenni.

Sopronból irják: Ismeretes dolog, hogy Fertőszentmiklós nagyközsége határában lévő nagy vadászterületet Eszterházy Miklós herceg birja a községtől bérbe és ezért tizenkét évre nem kevesebb, mint egyszázhuszezer korona bért fizet. Ilyen jövödelmi forrás biztositása érdekében már magának a községnek is mindent el kellene követnie, hogy a főuri vadászbérlőnek panaszra oka ne legyen. Ennek ellenére a hercegi vadőrök állandóan panaszkodnak, hogy e vadászterülen az orvvadászok napról-napra a legvakmerőbben garázdálkodnak. Éber figyelmüknek végre mégis sikerült egy ilyen vakmerő és már többször büntetett vadorzót ifj. Fodróci József fertőszentmiklósi igen jómódu gazdaember személyében hurokra keriteni. Méltó büntetését ez alkalommal bizton nem fogja elkerülni.

gőt s az utasok a kabinokban egymásra hulltak, a hajó, mintha leszögezték volna, megállt. Felhangzott a rémes orditás:

— Zátonyra jutottunk!

Igen, a hajó zátonyra jutott és pedig oly szerencsétlenül, hogy hatalmas léket kapott. Most már a szivattyuhoz kellett látni, de hiába volt minden, a vizet már nem tudták kiszoritani, a hajó menthetetlen volt. A viz szabadon tódult be az alsó kamrákba s szemlátomást kezdett sülyedni. A kapitány kiadta a parancsot a csónakok lebocsátására.

Az utasok fejvesztve rohantak a fedezetre, hiába volt a tisztek bátoritása, mindenki első akart lenni a csónakokban. Ez volt a vesztük, mert egymást taszigálva a a tengerbe estek. Voltak olyanok, kik a korlátokon át a vizbe ugráltak, hogy uszásukkal érjenek a csónakhoz. A csónakhoz közeledőket kérlelhetetlenül visszataszitották a tengerbe, hisz nem tehették ki magukat annak, hogy a menekültek velük együtt elvesszenek. Az egyik tulterhelt csónak felborult s a bent levők elmerültek a habokban.

Mikor Julis látta, hogy vele senki sem törődik, karjára vette gyermekét, lement vele egyik kabinba, megölelte, megcsókolta, majd imára kulcsolta a kicsi kacsókat, elmondta vele utolsó imáját, a szülőkért, elköltözött apáért és a hazáért.

A gyermek látta anyjának szemében felcsillogni a könnyeket, megkérdezte:

— Anyuka, miért sirsz? Mond, miért kiáltoznak odakint a bácsik?

Szegény anyának szelid mosollyal kellett megnyugtatni gyermekét:

— Nem sirok édes magzatom, sőt örülök, hisz megérkeztünk a kikötőbe, ahol vár ránk apa. Megyünk édes gyermekem apához.

A gyermek örömmel hallja az apa nevét.

— Menjünk anyám, hamar menjünk apához, hisz már oly rég nem láttam!

Az ártatlan gyermek kivánsága hamar teljesült. Alig, hogy utolsó szavait kimondta, a hajó irtózatos roppanással ketté szakadt s elmerült a tengerben.

A jó anya és kis gyermekének tiszta lelke pedig felszállt és kikötött a boldogság kikötőjébe, hol várta őket a gondos apa, hogy ismét egymásé lehessenek.

Az előbb még büszke hajót csak néhány uszó szilánk jelezte.

* * *

Szép Julis és gyermeke a tenger mélyén alusszák át örökös álmukat, idehaza pedig egy szegény elhagyott ember hiába várja haza gyermekét, hiába sir, zokog utánnaa nem találja fel többé soha, nem tudja meg Julis hollétét, szomoru sorsát soha.

De talán jobb is igy, hogy nem tudja ezt az ősz apa, hisz ha tudná, szive bánatában meghasadna!

K. J.

Uj cipőraktár!

Czelldömölk és vidéke n. é. közönségének szives tudomására hozom, hogy **Czelldömölkön, az apátsági szék házban levő** első számu üzlethelyiséget (Gayer-céggel szemben kibéreltem és ott **kész férfi-, fiu- és gyermek**

cipőraktárt

rendeztem be.

Raktáron tartom ugy az egyszerü, mint a legdivatosabb cipőket, melyeket legolcsóbb áron árusitok.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve.

kiváló tisztelettel

Klaffl Sándor.

Hölgyek figyelmébe.

Aki fess és kényelmes fűzőt óhajt, rendelje meg

Győrött, Böbék Dánielné

Megyeház-utca 9. szám alatt levő mellfűzőkülönlegességi műtermében. A legujabb francia reform vagy igen kényelmes halcsont nélküli házi fűzőt mérték után igen jutányos árban. Javitás és tisztitás szintén elfogadtatik.

Ugyanott utazónő felvétetik.

Uj-telepen

Rákóczi-utcában egy két lakásból álló

HÁZ

pincével és kerttel azonnal kiadó, esetleg eladó.

Bővebb értesités nyerhető

Hoffmann Miksa

fakereskedőnél Czelldömölkön.

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség b tudomására, hogy **Czelldömölkön, a Kossuth Lajos-utcában** (Simon Sándor-féle ház) levő

uriszabó üzletemet

a Háczky-féle házba az (Uj kávéházzal szemben) **helyeztem át.**

Midőn erről igen tisztelt rendelőimet értesitem, kérem további becses pártfogásukat.

Öltönyöket a legdivatosabb szabásban készitek.

Tisztelettel

Németh László

uri-szabó.

Tisztán

és világosan ugy kérje és fogadja el, ha szappant vesz, hogy

KOLOZSVÁRI (HEINRICH-féle)

Glycerin szappan
Tejás "
Mandula "
Márvány "

A kolozsvári gyógyszappan-gyár azért lett világhirü, mert a legdrágább és teljesen ártalmatlan anyagból készíti szappanait.

Wotan lámpa

huzott drótszállal

kb. 75% áram megtakaritás.

TÖRHETETLEN!

Magyar

SIEMENS-SCHUCKERT-MŰVEK

Budapest VI. Teréz-körut 36.

Uj szabó-üzlet.

Czelldömölkön, a Gayer-féle házban szövetraktárral férfi-szabó üzletet nyitottam.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, kérve szives párfogását, amit azzal fogok hálálni, hogy szaktudásommal a legszebb szabásu férfiruhákat készitem.

Szövetraktáromban a legnagyobb választékban találhatók a legdivatosabb angolszövetek és ezekből jutányos áron szolgálom ki rendelőimet.

Angol és francia szabásu öltönyeim ugy ár, mint kivitel szempontjából rendelőim igényeit kielégitik.

Tisztelettel **WEISZ LIPÓT,** férfi-szabó.

A VILÁG LEGJOBB TEÁI

Az angol király szállitói.
Különlegesség:
„Kingdom Blend"
Az angol király five o'clock teája.

A valesi herceg szállitói.
Az „UK" teák módfelett kiadósak és zamatosak.

Főraktár: Röh Pál cégnél.

583. 1912. Vht. sz.

Árverési hirdetmény

Alulirott birósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel kozhirre teszi, hogy a czelldömölki kir. járasbiróságnak 1912 évi V 344/2. sz. végzése következtében dr Brunner Ferenc ügyvéd által képviselt Bass Vilmosné szül. Kell Helén czelldömölki lakos felperes javára Czelldömölkön 2400 K s jár. erejéig 1912 évi október hó 19-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1129 K 66 fillérre becsült következő ingóságok, u. m: szobabeli butorok, ágy- és ruhanemüek, csemegeáruk, bolti berendezés és egyéb tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a czelldömölki kir. járásbiróság 1912. évi V. 344/3. számu végzése folytán 2400 K tőkekövetelés, és eddig összesen 188 K 82 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig, Czelldömölk községben alperes lakásán és üzlethelyiségében leendő megtartására 1912. évi november 28-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 20. értelmében ezek javára is elrendeltetik

Czelldömölk, 1912. november 15.

ZÁBORSZKY SÁNDOR
kir. bir. végrehajtó.

AZ ÖREGEM

is mindig azt mondta, hogy szeplők eltüzésére, valamint finom, puha bőr és fehér teint elérésére és megóvására nincs jobb szappan, mint a világhirü »Steckenpferd« liliom tejszappan. Védjegye »Steckenpferd« készíti Bergmann et Co. cég Tetschen a/E. Kapható minden gyógyszertár, drogueria, illatszer és minden e szakmába vágó üzletben. Darabja 80 fillér. Hasonlóképen csodálatosan beválik a Bergmann féle »Manera« liliomtejkrém fehér és finom női kezek megóvására, ennek tubusa 70 fil., mindenütt kapható.

KARÁCSONYRA

PEZSGŐT IS IHAT

viz helyett az előnyös bevásárlás folytán, ha ajándékait

KLAPPER FÜLÖP butoráruházában

Czelldömölkön (Gayer ház) szerzi be.

Rendkivül mérsékelt áron kaphatók itt különféle

BUTOROK gyermekkocsik, vasutas kézitáskák, szőnyegek, függönyök, ágygarniturak, böröndök, utazókosarak, erszények, kefeáruk, fésük, hajdiszek, pipere és fodrászati cikkek, gyógyszappanok kicsinyben és nagyban.

Teljes szoba- és konyhaberendezések.
Butorok részletfizetésre is kaphatók.

Nyomatott Dienszeve Nándor vállalatában felelős kezelő alatt nyomdájában Czelldömölk.